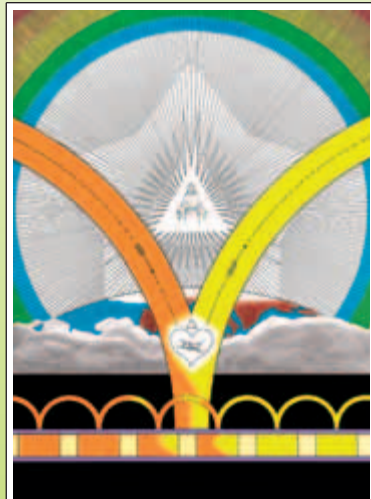

KOSMOS

**TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS
HET DERDE TESTAMENT**

OVER MIJN KOSMISCHE ANALYSES
door **Martinus**

KERSTMIS 1970

HET SYMBOOL OP DE VOORKANT

Het symbool op de voorkant – “de volmaakte mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis” (Gen. 1:26) – toont ons het volmaakte gedrag of “het toekeren van de linkerwang, als we op de andere geslagen worden” (Matth. 5:39).

Onderaan op het symbool wordt de ontwikkeling van het dier (oranje) naar de volmaakte mens (geel) getoond. De rechthoekige, oranje gebieden symboliseren onze fysieke aardse levens van geboorte tot dood. De daartussen gelegen kleinere, witgele gebieden tonen dat we ons tussen de fysieke aardse levens in in de geestelijke werelden bevinden. Na ieder verblijf in deze geestelijke werelden begint een nieuw aards leven, gebaseerd op de eigenschappen en aanleggen die we tijdens de voorafgegangene aardse levens ontwikkeld hebben. De oranje en gele bogen laten zien dat ons lot een resultaat van ons eigen denken en handelen in onze voorafgegangene en ons huidige aardse leven is.

De grote oranjeleuige boog die van links naar rechts naar het midden loopt, symboliseert een onaangename of zogenoemde ‘slechte’ handeling die tegenover iemand begaan wordt. Deze handeling wordt met vriendelijkheid en begrip beantwoord, wat hier met het hart en de gele boog gesymboliseerd wordt. Het symbool toont zodoende de gehele inwijding van de volmaakte mens in het lots- en levensmysterie, zijn inzicht in het eeuwige leven, in de ontwikkeling en de wet van het lot: “Wat je zaait, zul je oogsten” (Gal. 6:7). Door deze eeuwige wet leren we allemaal tussen goed en kwaad te onderscheiden. We worden volmaakt en worden “de ware mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis”. Voor een uitgebreidere verklaring zie *Het Eeuwige Wereldbeeld II*, symbool nr. 23.

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *KOSMOS* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus, dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren.

Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *HET DERDE TESTAMENT*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is.

Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarheden in de vorm van logische gedachtereeksen wil leren begrijpen.

Over mijn kosmische analyses

Martinus

Wat er vereist is om mijn kosmische analyses te kunnen begrijpen

Wie tot een werkelijk rationele of intellectuele ervaring van de grote en dragende analyses van het leven wil komen in de vorm van werkelijke wetenschap - dat wil zeggen in logische samenhangende gedachtereeksen die op zichzelf het eeuwige wereldbeeld vormen - dient een bepaald mentaal of psychisch ontwikkelingsniveau bereikt te hebben. Daarom kan het voor een onderzoeker van grote betekenis zijn hier enige informatie over te krijgen. Het genoemde niveau van ontwikkeling moet van een zodanige standaard zijn dat er een bepaalde hoeveelheid geïntellectualiseerd gevoel aanwezig is. Er moet een bepaald evenwicht tussen het gevoel en de intelligentie van het wezen zijn. Waar dit evenwicht volmaakt is, ontstaat een mentale ontplooiing die we liefde noemen. Liefde is dus geïntellectualiseerd gevoel. Gevoel dat niet geïntellectualiseerd of logisch is, kan in het gunstigste geval alleen een ontplooiing worden die we verwennerij noemen, en in het ongunstigste geval een mentale ontplooiing die we haat noemen. Het is niet mogelijk om door

middel van haat of verwennerij de juiste opvatting of het juiste begrip van een object te krijgen, omdat we dan alleen partijdig kunnen waarnemen. Dit partijdige waarnemen is de grondslag voor alle religieuze en wereldlijke intolerantie. Wordt een object echter waargenomen met behulp van intelligentie en gevoel die in harmonie zijn, dat wil zeggen zuiver onpartijdig, dan biedt dat juist de mogelijkheid om de juiste instelling te krijgen en het vermogen om de werkelijke waarheid waar te nemen of te ervaren. Partijdigheid kleurt altijd elke waarheid ten gunste van haat of verwennerij. Om degene die mijn kosmische analyses bestudeert te helpen zich van de vertekening van de waarheid te bevrijden, die partijdigheid op zichzelf is of veroorzaakt, wordt hier het volgende elementaire overzicht gegeven over het vermogen van de mens om zich op de belangrijkste vraagstukken van het leven in te stellen en zich ervoor open te stellen.

De gevoelsmens en de verstandsmens

Gevoel en intelligentie ontwikkelen zich respectievelijk door gevoelservaringen en intelligentie-ervaringen. Wat verstaan we onder intelligentie-ervaringen en gevoelservaringen? Onder intelligentie-ervaringen verstaan we alle kennis die we verkrijgen door berekening, lezen of onderwijs. Natuurlijk kan iemand op grond van deze drie factoren veel kennis vergaren. Maar zelfs als deze kennis culmineert in een doctors- of professorstitel, is zij geen absolute of uiteindelijke kennis als het gaat om de eeuwige feiten of waarheden, dat wil zeggen de werkelijke basisanalyses van het heelal, de onsterfelijkheid van het individu, het ontstaan van het lot, het mysterie van de liefde en van het scheppingsvermogen. Over deze dingen bezit het verstandswezen geen werkelijke kennis. Wat dat betreft, is het een primitief wezen, met name omdat de ervaring van deze realiteiten onmogelijk al-

leen met de intelligentie of het verstand tot stand kan komen. De ervaring van deze realiteiten vibreert in energievormen die alleen door het gevoel waargenomen kunnen worden en daarom zijn het geen intelligentie-ervaringen maar gevoelservaringen. Net zoals intelligentie-ervaringen, dat wil in dit geval zeggen theorieën, echter niets voor iemand betekenen als hij niet het vermogen bezit om deze te gebruiken of er consequenties uit te trekken, zo hebben gevoelservaringen ook geen waarde of betekenis voor de individuen bij wie de intelligentie ontbreekt om er de juiste conclusies uit te trekken. Dit heeft weer tot gevolg dat een puur gevoelsmens evenmin tot een werkelijke analyse van de eeuwige waarheden kan komen. Hij verschilt echter hierin van de verstandsmens dat hij zich juist wel met die waarheden bezighoudt, en heel religieus is. Zijn kennis, opvattingen en uitspraken op religieus gebied kunnen evenwel niet overeind blijven tegenover een absoluut ware logica of rationele analyse. Omdat zijn gevoelservaringen op basis van een ontoereikende intelligentie of zin voor logica een voorstelling of opvatting in zijn bewustzijn creëren die in feite onlogisch is, verschijnt zo'n individu zonder het zelf te weten als fanaticus. Het beroept zich erop dat zijn vermeende juiste en onfeilbare opvatting of geloofsbelijdenis de absoluut alleenzaligmakende (zie Luc. 10:42) is. Daarbij vertoont het een allesoverheersende intolerantie tegenover iedere andere opvatting of analyse die van zijn eigen overtuiging afwijkt. Omdat het geen ontwikkelde intelligentie, noch een ontwikkeld analyseringsvermogen bezit, zal zijn intolerantie of verontwaardiging over elke andere opvatting in het geheel niet aangetast of afgezwakt worden door de vraag hoe logisch en in harmonie met de waarheid of werkelijkheid die andere opvatting ook mag zijn.

De hoogintellectuele mens

Zoals we gezien hebben, kan noch alleen intelligentie, noch alleen gevoel de toegangspoort openen naar het zien van God (Matth. 5:8), wat weer wil zeggen de juiste opvatting of voorstelling van de eeuwige waarheden. Daar is een heel andere bewustzijnssamenstelling voor nodig. Hiervoor moeten we bij een derde soort individuen zijn, namelijk individuen die op gevoelsgebied ervaringsmateriaal bezitten, dat zo door een ontwikkelde zin voor logica of heldere intelligentie gereguleerd of beheerst wordt, dat ze daardoor het leven en de toestand van andere wezens, hun vreugde en verdriet, hun lijden en ongeluk, in hun eigen bewustzijn kunnen voelen. Wezens die deze toestand in hoge mate bereikt hebben - een toestand die in zijn culminatie de onwankelbare basis voor het absolute geluk is, namelijk de alliefde - kunnen geen gedachte, handeling of beweging manifesteren zonder dat ze daarvan tegelijkertijd de invloed op hun omgeving voelen. Ze voelen dus dat, als ze andere levende wezens kwaad doen, dit pijn doet in henzelf, en daarom kunnen ze in de mate waarin dit gevoel optreedt, iemand geen kwaad doen. Ze kunnen niet doden, omdat ze in veel te hoge mate de dolk in hun eigen borst voelen. Ze redden zelfs het kleinste diertje of wezentje uit een eventueel levensgevaarlijke situatie met hetzelfde respect, met dezelfde vreugde en dezelfde liefde, als was het een mensenkind. Ze zijn als het ware een openbaring van God, 'geschapen naar zijn beeld, als zijn gelijkenis' (Gen. 1:26) geworden.

Zulke wezens hebben dus het vermogen om vibraties te voelen of waar te nemen op gebieden waarop de meeste mensen op aarde min of meer ongevoelig zijn en daarom in overeenkomstige mate op die gebieden nog slapen. Door hun ontwikkelde gevoelsvermogen en overeenkomstig ontwikkelde zin voor logica doen de eerstgenoemde wezens dus dagelijks ervaringen

op op gebieden waarop andere wezens, zoals gezegd, nog min of meer slapen. Daarom oefenen zij zich ook in het nadenken of trekken van conclusies die de meeste van de aardse grove materialistische wezens als gevolg van hun nog primitieve manier van voelen en denken op bovenzinnelijke gebieden, helemaal niet kunnen begrijpen, zelfs ongeacht het feit hoezeer ze als wetenschappers op de zuiver fysieke gebieden beschouwd moeten worden. Hierdoor juist moeten we erkennen dat de eerstgenoemde wezens de echte hoogintellectuelen zijn.

Hoogintellectualiteit oftewel 'één met de Vader zijn'

Een hoogintellectueel wezen is in absolute zin een individu dat het leven van alle andere wezens in zijn eigen innerlijk voelt pulseren en dit gevoel gelijktijdig onder een bij dit gevoel optredende evenwichtige rationele controle heeft. Hierdoor is zijn manifestatie in volmaakte harmonie met de eeuwige wetten van het leven. Het heelal is om zo te zeggen identiek met zijn eigen organisme geworden. Het voelt zich 'één met de Vader' (Joh. 10:30).

Zich één met de Vader voelen wil zeggen dat iemand zo'n ontwikkeld gevoelsvermogen en zo'n hoge intelligentie of zin voor logica heeft, dat hij zich in geen enkel geval boven de eeuwige wetten verheven voelt of op grond van zijn blinde superioriteitsgevoel denigrerende kritiek op deze wetten levert of zich er tegen verzet. Hij beleeft daarentegen bij volledig wakker dagbewustzijn dat het leven identiek is met de eeuwige waarheid dat 'alles zeer goed is' (Gen. 1:31). En in het allerdiepste besef van deze uitspraak roept hij in harmonie hiermee met geheel zijn ziel en geest: "Vader, niet mijn wil, maar de uwe geschiede" (zie Luc. 22:42).

Hoogintellectueel zijn is dus hetzelfde als rusten in de god-

delijke geborgenheid, niet op basis van geloof maar op basis van absolute kennis. Dit is de enige onwrikbare en daarom absoluut hoogste en ware vorm van bestaan.

Martinus 1955

De volmaakte opvatting van het primitieve gedachteklimaat

Denigrerend over iets spreken, iets vervloeken en iets bijvoorbeeld de duivel, werk van de duivel, het kwaad, een straf in de hel, goddeloos, satansgebroed noemen, getuigt van een gedachteklimaat dat alleen van individuen afkomstig kan zijn, die weliswaar het gevoel hebben om de aanwezigheid van de eerdergenoemde realiteiten in hun dagelijks leven waar te nemen, maar die een veel te geringe intelligentie of zin voor logica hebben om in te zien dat de genoemde realiteiten in hun ware identiteit onmisbare schakels zijn in de goddelijke schepping om de manifestatie van de hoogste liefde mogelijk te maken. Hierdoor zijn deze realiteiten de pijlers in de eeuwige wereldorde waarop de brug van het licht door alle leven en bestaan heen rust. Als gevolg van hun gebrekkige zin voor logica is het zien van de werkelijke waarheden door deze wezens ook gebrekkig geworden. De veredeling die nodig is voor het daadwerkelijk zien van de ware identiteit van de genoemde realiteiten als onmisbare plan- en doelmatige schakels in de goddelijke schepping van de liefde en als het fundament of de basis van het licht, ontbreekt bij deze individuen geheel. Hun opvatting van de absolute werkelijkheid van de gebeurtenissen wordt dus een verkeerde voorstelling die op onedele gevoelsbelevingen berust. Omdat een onedele gevoelsbeleving hetzelfde is als liefdeloosheid, zijn de benamingen van de genoemde realiteiten ook duidelijk liefdeloze uitdrukkingen. Uitdrukkingen zoals het ‘kwaad’, de ‘straf’ van de ‘hel’ en ‘satansgebroed’, plus hun opvatting dat de vermeende, met deze realiteiten aangeduide individuen natuurlijk moeten branden, gepijnigd moeten worden of de ergste straffen in de hel moeten ondergaan, representeren een gedachteklimaat dat hen nu niet bepaald inspireert om ‘de rechterwang toe te keren als ze op de linker geslagen worden’ (zie Matth. 5:39). Het is een gedachteklimaat dat meer met haat dan met liefde te maken

heeft. Omdat het voorkomen ervan echter aan een te geringe intelligentie in verhouding tot het gevoel, met andere woorden aan iemands onwetendheid, te wijten is, zien we hier duidelijk dat zo iemand onmogelijk hoogintellectueel kan zijn, ongeacht hoeveel graden in kennis hij op andere gebieden ook maar bezit. Het inzicht van de godenzoon: “Want zij weten niet wat zij doen” (Luc. 23:34) komt hier meer dan in welk ander geval als een hoogintellectuele opvatting naar voren.

Over het begrip “Gods wegen zijn onnaspeurlijk”

Hoogintellectueel zijn betekent dus hetzelfde als alliefdevol zijn, wat weer hetzelfde is als alles en iedereen met begrip liefhebben. Zo iemand kan geen kritiek leveren, laatdunkend over iemand of iets denken of iemand of iets slecht behandelen, juist omdat hij als feit voelt en ziet dat God de diepste oorsprong van elke manifestatie, van elke schepping en van elke beleving is.

De opvatting waarbij God slechts gedeeltelijk als de oorsprong van de gehele schepping gezien wordt - omdat iemand met deze opvatting ontkent dat God de oorsprong is van alles wat hij onvolmaakt, verkeerd, slecht, lelijk of onaangenaam vindt, en omdat hij deze realiteiten aan een of meer van God losstaande zelfstandige oorsprongen toeschrijft - is natuurlijk totaal gespeend van elk intellectueel inzicht in de werkelijke analyses en wetten van het scheppingsmysterie. Wie met een dergelijke opvatting komen en deze aanhangen, kunnen dan ook niet door enige vorm van mathematica aantonen of hard maken dat deze opvatting de absolute waarheid of een afspiegeling van de hoogste rechtvaardigheid en liefde is. Daarom hebben zij deze tekortkoming met het geestelijke `verdovingsmiddel’: “Gods wegen zijn onnaspeurlijk” (Rom. 11:33) moeten verhelpen. Onder invloed van de inbeelding of hypnose die dit middel oproept, zien we dat

hun onvolmaakte gevoel tot uiting komt in onbegrip en ergernis over of haat tegen die wezens die echt een talent krijgen om Gods wegen te kunnen naspeuren.

Een voorstelling die het geloof in de dood in plaats van in het leven suggereert

Achter de eerdergenoemde uitdrukkingen zoals het kwaad, de straf van de hel en satansgebroed bestaan echter werkelijke realiteiten, zij het van een heel andere betekenis dan die welke er door de liefdeloze wezens aan gegeven wordt. Hierdoor zullen individuen die het bestaan van deze realiteiten geheel ontkennen en zelfs God of alles wat als bovenzinnelijk aan te duiden is, volledig ontkennen, ook niet als hoogintellectueel beschouwd kunnen worden. Hun ontkenning wijst namelijk op een volledig gebrek aan ervaringsmateriaal binnen het gevoelsgebied. Door dit gebrek nemen ze aan dat de oplossing van het raadsel van het leven in maten, gewichten en trillingen te vinden is. Ze beseffen daarom helemaal niet dat hun voorstelling in flagrante disharmonie met de werkelijkheid is. Als de oplossing van het raadsel van het leven werkelijk in maten, gewichten en trillingen lag, zou er niets anders dan materie, stof of chemische stoffen bestaan.

Hebben we echter ooit gezien dat materie, dat wil zeggen een hoopje stoffen of een combinatie van chemische stoffen, ertoe gebracht kan worden zelfstandig te denken, berekeningen te maken of iets te analyseren? Kan een machine op een andere manier uitgevonden worden dan door een levend 'iets', dat in het bezit is van intelligentie en kennis, als voorwaarde voor het doen van de uitvinding? Onmogelijk! Ieder geschapen ding vooronderstelt een schepper. Een onderzoek dat de oplossing van het raadsel van het leven alleen in maten, gewichten en trillingen wil vinden, kan onmogelijk in eigenlijke zin wetenschappelijk

zijn. Het berust namelijk, zij het onbewust voor de individuen die het uitvoeren, op de voorstelling of opvatting dat de dingen uit zichzelf ontstaan. Het is een voorstelling die accepteert dat een schepping geen schepper heeft, en die de stof tot de hoogste oorsprong van het bestaan maakt en dus suggereert om in de dood in plaats van in het leven te geloven.

De materialistische onderzoekers en de alliefde

Het spreekt vanzelf dat zulke wezens in absolute zin ook niet als hoogintelleueel beschouwd kunnen worden, ongeacht hoezeer ze ook vertegenwoordigers van de moderne wetenschap genoemd mogen worden, die als haar antwoorden juist alleen maten, gewichten en trillingen heeft. Dit is niet gezegd om deze wetenschap te kleineren, die, zoals ik in mijn voorgaande geschriften vermeld heb, immers het begin van de heilige geest of van de enige ware en absolute kennis is. Het is daarentegen gezegd om de waarheid of de feitelijke omstandigheden aan te geven en om daarmee een einde te helpen maken aan de suggestie die - in de vorm van blind vertrouwen in de aardse wetenschap op gebieden waar zij geen capaciteit vertegenwoordigt - het materialisme modern maakt en nieuwe hypnotiserende dogma's voortbrengt, die tot op zekere hoogte nog naïefer en primitiever zijn dan de gehate religieuze dogma's. Deze laatste zijn tenslotte op een bepaalde manier nog in harmonie met de logica of werkelijkheid, omdat ze een Schepper achter het geschapene plaatsen. De wetenschappers met hun dogma's wijzen daarentegen in niet geringe mate alles af wat buiten het bereik van de gebruikelijke wetenschappelijke meetinstrumenten ligt, zonder te weten dat de Schepper nooit ofte nimmer door een microscoop of telescoop gezien kan worden. Ze zien met behulp van deze instrumenten dus alleen een verder weggelegen beeld

- niet van de Schepper zelf maar juist van zijn voortbrengselen. Onderzoekers binnen deze categorie zijn het er dus nog niet over eens dat de Schepper maar met behulp van één enkel instrument van een heel ander soort zichtbaar wordt, namelijk met behulp van de alliefde. Alleen de alliefde kan zich instellen op de golf-lengte die de Schepper, de eeuwige Oorsprong van het leven of de grote oplossing van het raadsel van het bestaan rechtstreeks onthult.

Wezens die partijdig denken en daarom ‘God niet kunnen zien’

De weg naar ‘het zien van God’ gaat dus alleen via de alliefde. Alleen deze vormt het evenwicht in de ziel en de onafhankelijkheid die vereist zijn, wil de waarneming niet partijdig worden en veel te gunstig uitvallen ten opzichte van bepaalde gebieden, wat in beide gevallen een verkeerd godsbeeld zal voortbrengen. Het werkelijke gods- of wereldbeeld getuigt in zijn grote en kleine details van de meest haarfijne logica. Het is alleen maar positief op alle gebieden en vertegenwoordigt daarmee een universeel pleidooi voor alle levende wezens, voor alles en iedereen. Daarom moet het individu in harmonie met dit beeld komen, anders heeft het niet dezelfde golflengte als de grondtoon van het heelal en zal het niet kunnen waarnemen of ervaren op die gebieden waarmee het niet in harmonie is. We hebben zojuist gezien hoe gevoelservaringen zonder een evenredige zin voor logica iemand partijdig lieten denken, hem iets lieten vervloeken en iets lieten zegenen. Omdat alles een manifestatie van God is, wil dat dus zeggen dat zulke individuen een deel van God vervloeken, waardoor hun wereldbeeld of godsbeeld in gelijke mate onvolmaakt zal worden. Hun talent om het ware mysterie van het leven te begrijpen sluimert nog.

Hetzelfde gold zo ongeveer voor de individuen die veel meer intelligentie hadden dan gevoelservaringen. Zij dachten ook partijdig, omdat ze enkel maten, gewichten en trillingen als antwoorden of uitkomsten konden erkennen. Omdat God echter meer is dan uitkomsten in maten, gewichten en trillingen, kunnen deze wezens dus evenmin God zien. Hun talent in die richting is evenals dat van de eerdergenoemde wezens grotendeels latent.

Het talent voor het ervaren van God of het heelal

Hieruit blijkt dat er een talent nodig is om God te kunnen zien, om het werkelijke wereldbeeld te kunnen ervaren of om de grote oplossing voor alle raadselen: het levende Iets, te zien. Dit talent is dus hetzelfde als het vermogen om onpartijdig waar te nemen, aangezien elke partijdigheid direct tot een te sterke voorkeur binnen de opvatting van het individu voor het geprefereerde gebied en tot een navenante afstoting van het niet geprefereerde gebied leidt. In zijn onderzoek ziet zo iemand details door de vingers die iets onaangenaams over hem zelf zeggen, en overdrijft details die het tegenovergestelde doen. Zo'n individu kan onmogelijk voor honderd procent de waarheid representeren. Het talent om God of de grote analyses van het heelal te ervaren vereist dus honderd procent evenwicht in de ziel, in de gedachten of in het bewustzijn.

Sympathieën en antipathieën

Wat roept dan die hinderlijke onevenwichtigheid op? Zoals uit het voorgaande blijkt, is dit aan een overdreven aantrekking of afstoting te wijten. Maar wat is in dit verband dan aantrekking

en afstoting? Nou, die zijn in dit geval net zoals in alle andere beschikkingen in het leven elektrisch van aard. Aantrekking en afstoting zijn hetzelfde als respectievelijk het gevoel van sympathie voor of van antipathie tegen het een of ander in de omgeving en het dagelijks leven van het individu. Daardoor zullen deze realiteiten in feite dus niets anders dan een soort hogere vorm van een echte magnetische werking tussen het Zelf en het object voor de sympathie of antipathie zijn. Deze magnetische werking, dat wil zeggen aantrekking en afstoting, is net als al het andere in het bestaan aan bepaalde wetten onderworpen. Als deze werking daarvan afwijkt, zal zij meteen een overeenkomstige disharmonie voortbrengen, die in de vorm van onevenwichtigheid in de ziel of het bewustzijn van het betreffende individu tot uiting komt. Deze onevenwichtigheid kennen we in het dagelijks leven onder andere als verliefdheid, hebzucht, machtsbegeerte en ijdelheid. Deze verschijnselen duiden allemaal op een te groot verlangen naar of een te grote sympathie voor het betreffende object. Dat betekent weer dat er voor het mobiliseren van deze te sterke sympathie door het individu meer energie of kracht gebruikt is dan vanuit de natuur nodig was. Dit teveel aan kracht moet het betreffende individu dan op andere gebieden te kort komen, waardoor het op die gebieden niet die magnetische aantrekking tot stand kan brengen die door de natuur bepaald is. Op die gebieden wordt de sympathie van het individu daarom evenredig zwak of gebrekkig. Dit ontbreken aan meer kracht of energie kan soms zo duidelijk zijn dat het individu hier volledig tekort schiet, en het hem totaal aan sympathie op de betreffende gebieden ontbreekt. Waar echter geen sympathie is, kan alleen maar antipathie zijn. Deze antipathie manifesteert zich dan door het bewustzijn van het individu bijvoorbeeld als haat, woede, intolerantie en plezier in roddelen.

Geestelijk evenwicht en de eeuwige vrede; de heilige geest of de grote geboorte

De eerdergenoemde onevenwichtige toestanden geven het individu echter mettertijd een terugslag in de vorm van verminking en lijden. De eeuwige wetten streven naar evenwicht, dat wil zeggen naar de ervaring van de grondtoon van het heelal: de eeuwige vrede, door het individu. Deze is hetzelfde als de eigen evenwichtige verdeling van de energieën over de juiste plaatsen of gebieden door de natuur. Dat geeft het individu dan de in *Livets Bog* genoemde fundamentele ervaring van de grote geboorte, die weer hetzelfde is als de in de bijbel genoemde permanente overschaduwing door de heilige geest (Matth. 3:16-17). Als het individu deze toestand bereikt heeft, ontbreekt het hem niet aan energieën om het leven in bepaalde gevallen voor honderd procent te beleven, omdat het in andere gevallen verkwistend geweest is of teveel energie voor het beleven van het leven gebruikt heeft. De laatstgenoemde vorm van beleven kon daarom ook niet voor honderd procent juist zijn, omdat deze door de te grote energie-ontplooiing te sterk, dat wil zeggen overdreven, moest worden. Door onevenwichtigheid, dat wil zeggen teveel dan wel te weinig sympathie, kan het individu dus onmogelijk het normale gevoel van zijn eigen aanwezigheid in het heelal krijgen. Dit gevoel is onder andere hetzelfde als de ervaring van de oplossing van het mysterie van zijn eigen Ik, van het feit dat hij identiek is met Gods onsterfelijke leven en dat de totale manifestatie van het heelal Gods onwrikbare, allesomvattende liefdesopenbaring is.

De grootste belemmering voor het verkrijgen van de hoogste kennis

Een van de onevenwichtige toestanden die als de belangrijkste het individu het langst op zijn tocht naar het licht kan volgen en ten slotte een algehele belemmering kan vormen voor het ervaren van de hoogste kennis, is het verlangen om uit te blinken. Zolang het het hoogste verlangen van een individu is om beter te zijn dan anderen, beïnvloedt deze wens zijn onderzoek, zelfs heel vaak zonder dat het individu zich daar zelf echt van bewust is. Zijn onderzoek wordt daarom in feite meer een wedstrijd – een langdurige strijd of grote energie-ontplooiing om kennis te verkrijgen die een ander liefst alleen via hem moet kunnen verkrijgen - dan dat het een uitdrukking is voor de werkelijke drang om zich te bekwamen in de grote liefde of het liefhebben van de naaste als zichzelf (zie Matth. 22:39). Het onderzoek van zo iemand is dus geen stimulans voor hem zelf om zich op de achtergrond te houden ten gunste van zijn naaste, maar juist een vorm van hamsteren, een verovering van geestelijk goed, een manifestatie van de begeerte naar de gouden medaille, het verlangen om 'rijk' te worden, overgebracht naar het geestelijke vlak. Zulke wezens zouden dus de gelegenheid hebben om de kapitalisten van dat vlak te worden, als niet juist het verlangen om uit te blinken de grootste belemmering zou vormen om de hoogste geestelijke rijkdom te verwerven. De mogelijkheid om God te zien kan niet gehamsterd worden, kan niet uitgereikt worden als de prijs voor een wedstrijd die gedreven of gestimuleerd wordt door de angst dat je naaste er als eerste zou aankomen. Het Koninkrijk Gods is geen object van concurrentie. Dit betekent natuurlijk niet dat deze individuen niet veel kennis kunnen verwerven of hamsteren. Integendeel. Omdat alle echte geestelijke kennis echter onmogelijk door de individuen zelf ervaren kan worden zolang deze een gevolg van hamsteren is, hun ijdelheid moet bevredigen of hun macht moet vergroten, zal de geestelijke kennis van deze individuen slechts theoretisch zijn, als die al niet tot dogma's versteend is. De gehamsterde

goederen zijn niets anders dan lege etiketten op ‘producten’ die ze nog nooit zelf ervaren hebben. Hun omvangrijke kennis of vermeende hoge geestelijke standaard is slechts uiterlijke schijn, niets meer dan een rijtje mooie woorden. Maar aangezien mooie woorden, zoals bekend, de dwaas imponeren of blij maken, lukt het de hier genoemde individuen werkelijk om aanhangers en bewonderaars te krijgen en leiders van kleine religieuze groeperingen of kringen te worden en zo een zekere bevrediging voor hun ijdelheid te verkrijgen.

Wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valt

Omdat wat op verblinding gebaseerd is echter niet kan voortbestaan, kunnen groeperingen die meer op de bevrediging van ijdelheid en machtsbegeerte dan op echte mensenliefde berusten, evenmin voortbestaan. Door roddel, jaloezie en strijd om de leiding door de leden van de groep en door haat, intolerantie en weerstand tegen andere geestelijke bewegingen waarvan ze concurrentie vrezen, kunnen ze hun aanzien als een gemeenschap van heiligen, gelovigen en verlost onmogelijk behouden. Daarom verdwijnt de ene na de andere groepering helemaal vanzelf. De leden zijn echter wel enkele goede en onontbeerlijke ervaringen rijker geworden. Ze zijn de waarheid in de woorden van hun grote wereldverlosser: “Wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valt” (1Cor. 10:12), een stapje dichter genaderd.

Voor wie het Koninkrijk der hemelen, kosmisch bewustzijn of de hoogste kennis dichterbij begint te komen

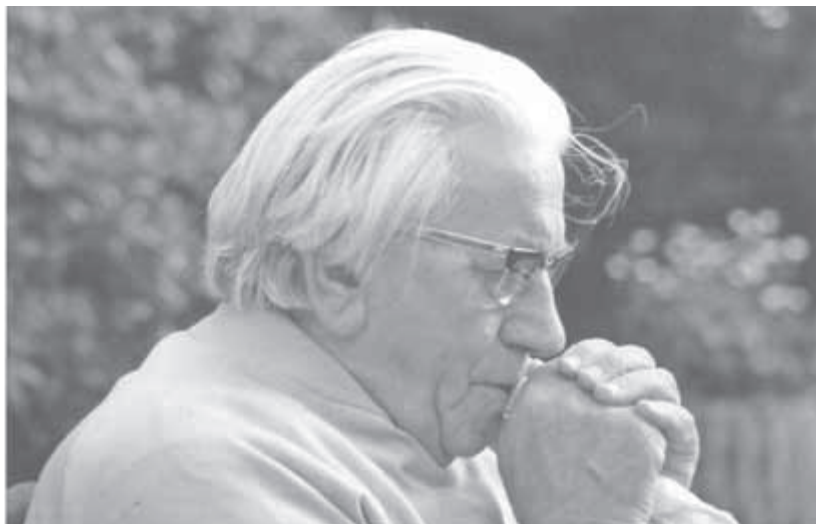
Dat ik deze analyse hier beschreven heb, is natuurlijk niet om op enigerlei wijze wie dan ook aan te vallen. Ik ben me er terdege

van bewust dat niemand andere handelingen kan manifesteren dan die welke een uitdrukking zijn van de ontwikkelingstrede waarop hij staat. Zo'n aanval zou ook volstrekt zinloos zijn, omdat geen van de individuen op wie die gericht zou moeten zijn, zich aangesproken zou voelen. Daarvoor zullen de betreffende wezens veel te zeker van hun eigen onfeilbaarheid of verhevenheid zijn. Ze zullen daarentegen een aanval op andere religieuze bewegingen - die ze door hun onbewuste angst voor concurrentie natuurlijk min of meer als vals, als de verblijfplaats voor duistere machten of als het werk van de duivel beschouwen - veel gemakkelijker als terecht beschouwen. Deze analyse is daarom helemaal niet bedoeld voor deze wezens maar juist voor degenen die de juistheid ervan zijn gaan voelen of ervaren. Dat wil dus zeggen voor degenen die door de slingerpaden en labyrinten van de ijdelheid heen gekomen zijn, die genoeg hebben gekregen van het uitblinken, die eigenlijk het liefst onopgemerkt willen blijven, die zijn gaan ontdekken dat ze niet zo hoog ontwikkeld zijn als ze dachten te zijn, die zich klein zijn gaan voelen en zich kinderen voelen op het gebied van de religieuze wetenschap. Voor deze wezens is het Koninkrijk der hemelen (Matth. 3:2), dat wil zeggen de heilige geest, kosmisch bewustzijn of de werkelijke kennis over het leven, werkelijk dichterbij gekomen.

Waarom we andere mensen niet moeten veroordelen of intolerant tegen hen moeten zijn

Laat mij echter, voor ik verder ga, opmerken dat de eerder besproken individuen, die of tot de gevoelscategorie of tot de intelligentiecategorie behoren, natuurlijk niet als zondebokken of als schadelijke en nutteloze medeburgers in de maatschappij beschouwd moeten worden. Integendeel, zo'n bewering zou immers net zo naïef en volledig in disharmonie met de eeuwige

wetten zijn als de bewering dat kinderen niet nodig zijn in de maatschappij. Net zoals het kinderstadium de poort naar de zone van de volwassenen is, zo vertegenwoordigen de twee categorieën op zichzelf ook stadia die samen de onvermijdelijke poort naar de sfeer van de nederigheid zijn. Deze sfeer is de grote voorhof van de alliefde, waar de absoluut enige ingang tot de tempel, tot het heilige en het allerheiligste (Exod. 26:27) zich bevindt. Net zoals kinderen op weg zijn volwassen te worden, zo zijn de wezens van de genoemde twee categorieën ook op weg naar de grote kennis, naar het zien van God of naar de ervaring van de grote liefde, helemaal los van het feit hoezeer ze er vandaag voor aangezien moeten worden bijvoorbeeld intolerant te zijn, naar macht te verlangen en anderen te veroordelen. Al die uitingen kunnen door de ware of volmaakte mens slechts beschouwd worden als kindermanifestaties ten opzichte van het werkelijke leven of als uitingen van individuen die nog “niet

Martinus 1976

weten wat zij doen”.

Zulke wezens kunnen echter wel een zelfs grote liefde of sympathie tonen binnen de gebieden die onder hun eigen bewuste gebied vallen, zoals gezin, familie, vrienden en geloofsgenoten, en voor dingen die zij juist als zaligmakend beschouwen, ofschoon ze zeer ongevoelig en heel afkeurend kunnen zijn tegenover alles wat hen onwelkom is.

Bovendien moeten we ook het enorm nuttige werk, de onschatbare opoffering en strijd, dikwijls met hun leven als onderpand, niet vergeten, die heel veel wezens uit deze categorieën in de vorm van materieel wetenschappelijk onderzoek voor de mensheid uitvoeren. Alle denigrerende kritiek, intolerantie en zich beter voelen dan de wezens uit deze categorieën kunnen dus alleen maar een uiting zijn van het gedachteklimaat, dat laat zien dat de bezitter zelf ook niet de nederigheid of eerbied ten opzichte van alles en iedereen bezit, die het talent voor het begrijpen en ervaren van het werkelijke leven, van de eeuwige waarheid en van het ‘rijk dat nog niet van deze wereld is’ (Joh. 18:36), voortbrengt.

De goede aarde voor de nieuwe kosmische wereldimpuls

We komen nu bij de derde groep wezens: degenen van wie het gevoel en de intelligentie enigszins in evenwicht zijn en bij wie dit gevoel, of ze nu veel of weinig hebben, daarom altijd door voldoende verstand beteugeld wordt. Werkelijk verstand of werkelijke intelligentie brengt harmonie tussen de manifestaties van het individu en de wetten van het heelal. Daarom zal het bovengenoemde dus betekenen dat bij dergelijke individuen de magnetische aantrekking tot de verschillende hen omringende ‘zaken’ in hun dagelijks leven in evenwicht blijft.

Een te sterk of overdreven verlangen naar een bepaald iets is

dus te wijten aan een tekortschieten van het verstand. Het verlangen of het gevoel krijgt de overhand, wat de overdrijving teweegbrengt en de negatieve krachten voortbrengt, waardoor de karaktereigenschappen van de twee eerder beschreven categorieën ontstaan. Deze negatieve krachten of eigenschappen komen dus niet voor bij een individu van wie het gevoel en het verstand zo ontwikkeld zijn en zozeer in harmonie met elkaar, dat de grondtoon in zijn karakter alliefde is. Deze is weer het algehele evenwicht of de algehele onpartijdigheid tussen het Zelf van het individu en zijn omgeving. Op dit evenwicht berusten het talent en daarmee de ontvankelijkheid om de grote analyses van het leven te kunnen begrijpen .

Zoals uit het vijfde hoofdstuk van *Livets Bog* deel 1 blijkt, kunnen deze categorieën verder uitgesplitst worden in categorieën en afdelingen. Ik wil mij er daarom hier toe beperken alleen op te merken dat de wezens van de categorie van het evenwicht, en ook die uit de categorieën van de onevenwichtigheid, natuurlijk niet allemaal even ver in hun ontwikkeling gekomen zijn maar in gradaties verschijnen. Dus juist alleen de wezens van deze drie categorieën, die de oude wereldimpuls, dat wil zeggen de gangbare religieuze dogma's en interpretaties naar de letter, aan het ontgroeien zijn, kunnen hoogintellectueel genoemd worden. Zij vertegenwoordigen daarom 'de goede aarde' (zie Matth. 13:8) voor het zaad van de nieuwe kosmische wereldimpuls.

De reactie van de gevoelsmensen en verstandsmensen op mijn vertolking van de belangrijke feiten of waarheden

Zowel mijn lezingen en mijn werk *Livets Bog* als het tijdschrift Kosmos en mijn symboliek zijn het zaad van deze wereldimpuls oftewel informatie over de eeuwige feiten of waarheden. Deze gehele informatie is voor iedereen toegankelijk, omdat mijn

lezingen openbaar zijn en mijn boeken door iedereen gekocht kunnen worden. Hierdoor is het onvermijdelijk dat iets van dit zaad in alle drie soorten aarde valt: in de intelligentie- en gevoelscategorie en in die van het evenwicht.

Omdat de verstandsmensen alleen vanuit zuiver fysiek ervaringsmateriaal kunnen vibreren en zij geestes- of gevoelservaringsmateriaal alleen als fantasie kunnen beschouwen, zijn zij bijna als de stenen voor dit zaad te beschouwen. Zij zijn pure materialisten. Laatdunkende, negatieve opmerkingen over mijn vertolking van de belangrijke vraagstukken zijn de uitingen waarmee zij hun ontwikkelingstrede en ongevoeligheid voor alle hogere kennis verraden.

Omdat in hun bewustzijn de ijdelheid het verstand overheerst, zien de gevoelsmensen hun eigen levensopvatting als de enig zaligmakende en zien daarom iedere andere opvatting als concurrentie. Daarom zijn intolerantie en weerstand de kant van hun karakter die ze het gemakkelijkst tegen mijn vertolking van de grote waarheden of feiten mobiliseren. Ik hoop echter dat alle vrienden van mijn geesteswetenschappelijke voorlichtingswerk hiermee begrepen hebben dat deze wezens onschuldig zijn. Hun handelwijze is immers aan een onrijpe bewustzijnstoestand te wijten, en ze weten in feite dus niet wat ze doen. Daarom is het volstrekt strijdig met de wetten van de natuur om deze wezens niet met begrip en vriendelijkheid tegemoet te treden.

De wezens bij wie Gods beeld in hun dagelijks gedrag zichtbaar wordt

Wat de wezens van het evenwicht betreft, zij zijn de verst gevorderde of hoogst ontwikkelde individuen. Bij hen ontbreekt elk verlangen om uit te blinken. Het zijn wezens die bescheiden zijn en sympathie en begrip voor alles en iedereen hebben. Het

zijn wezens die gemakkelijk kunnen zwijgen als anderen al te ijverig met hun kennis te koop lopen. Het zijn wezens die op allerlei wijze naar macht en roem verlangen. Het zijn wezens die het allerliefst onbekend en onopgemerkt willen leven en alleen in de openbaarheid treden in gevallen waarin niet hun ijdelheid maar hun plichtsgevoel hen roept. Het zijn wezens die beslist geen verlangen koesteren om beter te zijn dan anderen, maar die zich gezond en natuurlijk ontwikkelen. Het zijn wezens die in hoge mate alles wat leeft gaan liefhebben en die daarom in overeenkomstige mate afschuw voelen voor doden, verwonden en verminken. Dat geldt zowel naar buiten toe naar hun zichtbare medewezens: de dieren en mensen, als naar binnen toe naar de micro-individueen in hun eigen organisme. Als gevolg hiervan hebben ze er helemaal geen moeite mee om vegetariër te worden en kunnen heel gemakkelijk stoppen met eventuele ondermijnende gewoonten, zoals het gebruik van tabak, alcoholhoudende dranken en narcotische middelen. Dit zijn allemaal middelen die een ziekmakende, vernietigende en dodelijke werking op iemands micro-individueen hebben.

Deze 'evenwichtige' wezens bezitten dus het grote talent voor het ontvankelijk zijn voor het zaad van de grote nieuwe kosmische wereldimpuls. Voor hen is mijn vertolking van deze impuls - mijn grote kosmische analyses of de hoogste kennis over God, over het levende wezen en over de liefde - precies de geschikte stimulerende voeding voor de goede eigenschappen of voor de kiemen van volmaaktheid die in hen aanwezig zijn. Deze wezens ontvangen de eeuwige wijsheid dus met nederigheid, dankbaarheid en liefde. Zij horen en zien het woord en bewaren het in hun hart (zie o.a. Luc. 11:28). Gods beeld groeit stilaan door in hun dagelijkse manifestatie en gedrag.

Als iemand teleurgesteld is in vrienden die geen belangstelling voor geesteswetenschap hebben

Vrienden van mijn werk zien natuurlijk graag dat allen of zoveel mogelijk mensen in hun kennissenkring deelgenoot zullen worden in het zaad of de kennis die via mijn werk toegankelijk is. Ze proberen dan uit liefde voor mijn 'Zaak' anderen ertoe te bewegen mijn werk te bestuderen en proberen hen mee te nemen naar de lezingen. Soms gebeurt het echter dat de vrienden of bekenden die ze meegenomen hebben, min of meer vertegenwoordigers van de twee genoemde vormen van minder goede aarde zijn. Deze wezens uiten dan kritiek die soms heel dicht aan ergernis en weerstand tegen mijn Zaak kunnen grenzen. Dat gebeurt gelukkig niet zo vaak, maar de betreffende vrienden van de Zaak die op een gelukkig resultaat van hun inspanningen gehoopt hadden, zijn natuurlijk teleurgesteld. Ze gaan denken dat mijn voorlichtingswerk voor de meesten misschien toch veel te moeilijk is en dat dus veel te weinig mensen het nieuwe zaad kunnen accepteren. Onder andere ook in verband hiermee heb ik mij genoodzaakt gevoeld dit artikel te schrijven, om de werkelijke omstandigheden uit de doeken te doen.

Hoe de mensen voor wie mijn geesteswetenschap de basis voor hun leven is, zich tegenover andere wezens dienen te gedragen

Zoals mijn vrienden nu gezien hebben, zijn er drie soorten aarde waarvan eigenlijk alleen de derde geschikt is. Van de twee andere zal dus in overwegende mate slechts negatieve kritiek en weerstand komen. Het is daarom van belang om vooral ons onderscheidingsvermogen te ontwikkelen, zodat we geen invloed op de verkeerde wezens gaan uitoefenen. Zij hebben immers hun

eigen levensopvatting, hun eigen weg naar het licht. En het zou niets minder dan een inbreuk zijn, als wij ons daarin mengen. Degenen die ontvankelijk zijn, zullen geleidelijk aan echt wel komen. “Niet de honing gaat naar de bijen, maar de bijen gaan naar de honing.” Verder moeten degenen die mijn werk bestuderen er ook voor waken dat ze niet zoals de eerdergenoemde individuen door ijdelheid gedreven worden. Ijdelheid kan namelijk nog aanwezig zijn bij enkele van de geïnteresseerden die zich in de grensgebieden tussen de categorieën van onevenwichtigheid en die van evenwicht bevinden. Dit kan onder andere resulteren in een groter verlangen naar veel aanhangers dan naar een hoog gehalte van hen, wat natuurlijk het tegenovergestelde is van wat het verstand zegt, namelijk een groter verlangen naar een hoog gehalte dan naar veel aanhangers. Duizend individuen met de juiste honderd procent ontvankelijkheid zijn natuurlijk een veel groter voordeel en een veel grotere kracht voor de Zaak dan tienduizend individuen die maar voor tien of twintig procent ontvankelijk zijn. De resterende negentig of tachtig procent zal alleen maar onwillig zijn en naar buiten toe een onjuiste en schadelijke vertegenwoordiging van de Zaak zijn. Daarom is het gehalte de hoofdvoorwaarde en het aantal ondergeschikt. Met de onwankelbaarheid van het gehalte groeit mijn werk ook onvermijdelijk, wat de feiten binnen mijn werk in hoge mate aantonen.

Wanneer ik de uitdrukking: “Ik en de Vader zijn één”, gebruik

Omdat mijn lezingen openbaar zijn, is het onvermijdelijk dat er mensen naar toe komen die mijn werk nog niet kennen. Voor deze mensen kunnen mijn lezingen natuurlijk tot op zekere hoogte onnatuurlijk lijken of misschien zelfs opschepperig

klinken. Dat kan misschien zelfs zo zijn voor mensen van wie eigenlijk verwacht kon worden dat zij er ontvankelijk voor zijn. Wat met de opvatting van deze mensen botst, is voornamelijk het feit dat ik in het belang van de waarheid genoodzaakt ben te vertellen dat 'ik en de Vader één zijn' (zie Joh. 10:30), en dat mijn geesteswetenschappelijke voorlichtingswerk te danken is aan een overschaduwing door de heilige geest (Mathh. 3:16-17). Zo'n verklaring kan natuurlijk als hoogmoedig of godslasterlijk opgevat worden. Die opvatting kan op haar beurt, al naargelang het temperament van de betrokken toehoorders, hun anders zo ontvankelijke houding zodanig beïnvloeden dat deze ondermijnd wordt en een lichte irritatie bij hen oproept.

In verband hiermee wil ik echter verwijzen naar de aanwijzing die de grote leraar en oorsprong van het christendom zelf gegeven heeft, namelijk dat 'men de boom aan zijn vruchten zal kennen' (Matth. 12:33) en verder herinneren aan de uitspraak 'oordeelt niet (...) want met het oordeel, waarmee u oordeelt (...) zult u gemeten worden' (zie Matth. 7: 1-3).

De bron waaruit ik mijn kennis heb

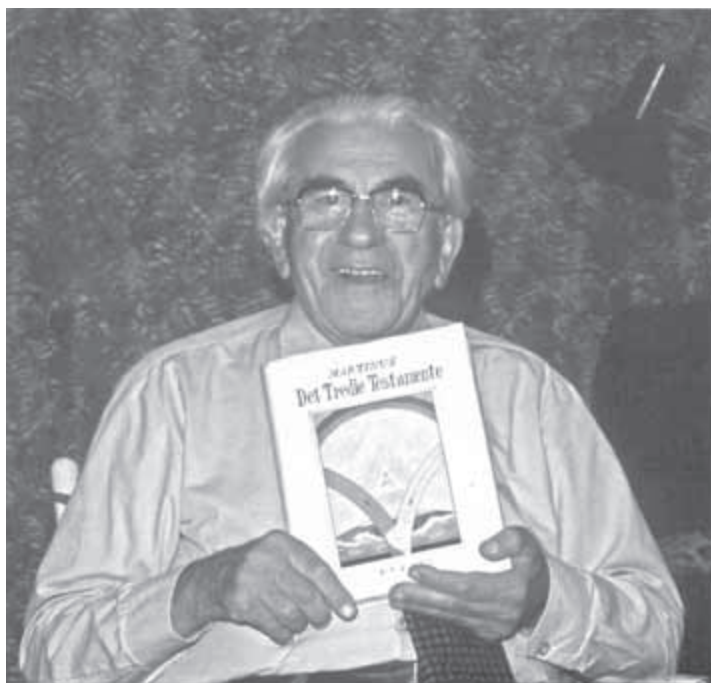
Als een waarheidsgetrouw schrijver een boek schrijft of een spreker een lezing geeft, vermelden ze vaak de bronnen waar ze hun kennis vandaan hebben. Als ik een lezing ga geven, voel ik me ook verplicht om mijn toehoorders de bronnen te noemen waar ik mijn kennis vandaan heb. Dat ik mijn kennis niet van andere personen, uit bestaande literatuur of van een vorm van academische opleiding heb, zoals meestal gebruikelijk is voor leraren, maar juist zelf de bron van al mijn kennis ben - omdat ik een belevingsvermogen heb dat nog niet algemeen voorkomt - verplicht mij toch niet om deze geheim te houden en daarmee de ware bron van mijn kennis te verbergen. Met name niet om-

dat deze bron de vervulling van een profetie is waar elke ware christen zelf in moet geloven, aangezien deze door de hoogste autoriteit van deze godsdienst uitgesproken is en inhoudt dat we allemaal het mysterie van het leven zullen begrijpen. Deze profetie luidt onder andere zo:

“Maar de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb” (Joh. 14:26);

“En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel” (Joh. 16:8-9);

“Doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen naar de volle waarheid” (Joh. 16:13).

Martinus presenteert het eerste exemplaar van Livets Bog

Mijn kosmische ervaring oftewel de ervaring van de heilige geest

Wat zegt deze profetie en wat heeft die met mijn geschriften en lezingen te maken?

Nou, het juiste begrip van deze profetie vormt een maat om mee te meten of mijn werk identiek met de juiste vruchten is.

Christus, die zijn kennis niet van andere personen of uit wat voor geschriften ook maar had, wist dus dat kennis op een heel andere manier dan op de zuiver materiële, aardse verkregen kan worden. Dat deze kennis juist altijd uitsluitend een verheven, absoluut ware en liefdevolle kennis was, heeft hem ertoe geïnspireerd haar de heilige geest te noemen.

Omdat geest hetzelfde is als bewustzijn, zal de heilige geest dus hetzelfde zijn als heilig bewustzijn. Dat de discipelen niet wisten wat ze met deze bewustzijnstoestand en de erdoor uitgestraalde kennis aanmoesten, omdat zij zelf deze toestand niet kenden, is natuurlijk niets anders dan wat in onze tijd, waarin duizenden mensen helemaal niets van de werkelijke en ware aard van dit bewustzijn weten, opnieuw gebeurt. Jezus voorspelt echter dat ze het allemaal zullen krijgen en dat het hen alle dingen zal leren. Wij weten immers uit de eigen leer van de christelijke godsdienst dat de genoemde geest met Pinksteren de discipelen overschaduwde heeft, en dat ze 'met andere tongen' (Hand. 2:1-4) gesproken hebben, wat natuurlijk niet zozeer vreemde talen betekent maar meer een onbekende of nieuwe wijsheid. Tegelijkertijd wordt er verteld dat de gebeurtenis ingeleid werd met enkele lichtverschijnselen in de vorm van 'vurige tongen', die boven de hoofden van de apostelen straalden.

Deze lichtverschijnselen geven ons echter een indicatie dat deze geest bij verscheidene andere gelegenheden in vroeger tijden andere wezens overschaduwde heeft. We kunnen helemaal teruggaan naar Mozes die geiten hoedde in de woestijn. Wat was

dat voor een braamstruik die brandde (Exod. 3:2)? En wat was dat voor een stem die hem verzocht zijn schoenen van zijn voeten te doen, omdat de plaats waarop hij stond heilig was? Noch de stem, noch het vuur waren fysiek van aard: ze waren bovennatuurlijk van aard. Mozes had dus het vermogen gekregen om met bovennatuurlijke realiteiten te communiceren en had een nieuw bewustzijn gekregen waardoor hij in een groot leider voor het volk van Israël veranderd werd.

Iets dergelijks is ook met Paulus gebeurd, die op weg naar Damascus in een wit licht gehuld werd (Hand. 9:11-19). Werd zijn bewustzijn ook niet veranderd? Werd zijn taal niet veranderd van die van een tegenstander in die van een voorvechter?

Als zulke dingen echter vroeger hebben kunnen plaatsvinden, waarom zouden ze dan ook niet opnieuw kunnen plaatsvinden?

Dat ik op mijn dertigste herhaalde malen in een sterk geestelijk of bovennatuurlijk licht gehuld ben en verschillende variaties van een vuurdoop ervaren heb - wat ertoe geleid heeft dat ook ik 'met andere tongen sprak', dat wil zeggen dat ik vanuit een nieuwe kennis en vanuit nieuwe vermogens sprak die ik daarvoor niet kon gebruiken - is dat dan niet hetzelfde goddelijke verschijnsel als dat wat de personen in de bijbel ervaren hebben?

Mijn lezingen, geschriften en symbolen bewijzen voor degene die daar voldoende capaciteiten voor bezit, dat het hier vermelde de waarheid is, wat bevestigd kan worden door mijn intieme vrienden die mij al jaren kennen. Daarom voel ik me niet alleen gerechtigd maar ook verplicht om juist informatie te verstrekken over het feit dat mijn eigen belevingsvermogen hetzelfde is als de heilige geest of de vervulling van wat beloofd is dat ieder individu zal overkomen als de tijd rijp is. Ik zou een verrader van de werkelijke feiten zijn, als ik mijn toestand verborgen hield, alleen omdat sommige mensen in hun onwetendheid en naïviteit mij als een godslasteraar zouden beschouwen, temeer omdat ik

heel goed weet dat zulke wezens pasgeborenen zijn ten opzichte van deze belangrijke kennis en dus niet echt ‘weten wat ze doen’ (Luc. 32:34).

De garantie dat mijn kosmische analyses de eeuwige waarheid zijn

Dat mijn geesteswetenschappelijke voorlichtingswerk juist door middel van de heilige geest geschapen wordt, kan gezien worden aan het feit dat mijn analyses geen enkel ander eindantwoord hebben dan liefde. Mijn gehele werk is één groot pleidooi voor het naleven van het grote gebod: “Hebt elkaar lief” (zie Matth. 22:39). Het is niets minder dan een wiskundige verklaring van de onsterfelijkheid en van ‘wat een mens zaait, zal hij oogsten’ (Gal. 6:7). Het is de openbaring van een eeuwig verheerlijkt bestaan op het fysieke vlak, neergetransformeerd en voor aardse ogen en oren toegankelijk gemaakt.

Ik ben zelf het levende bewijs dat iemand de hoogste kennis kan verkrijgen langs andere wegen en uit andere bronnen dan die welke tot nu toe door de aardse mensen erkend en bij hen bekend zijn. Bovendien ben ik door mijn werk zichtbaar geworden voor iedereen die de behoefte en het vermogen heeft om te zien, te horen en te observeren.

Iedere opvatting die mij bijvoorbeeld als godslasteraar, bedrieger of als hoogmoedig en zelfingenomen afschildert, heeft geen relatie met de werkelijkheid en berust op niets anders dan onwetendheid, ijdelheid en intolerantie.

Wie mij tegenwerkt, werkt de waarheid tegen. Wie de waarheid tegenwerkt, gaat een strijd aan met de zon, wat betekent dat hij de loop van de sterren trotseert.

Als verdere garantie voor het feit dat mijn werk de waarheid is, kan aangevoerd worden dat het aan degenen die het vermogen

en de behoefte hebben om het te bestuderen, een wiskundige verklaring geeft voor het feit dat ieder ding een plaats in het goddelijke allesomvattende wereldplan heeft. Dit wereldplan is de grondslag voor een onwrikbaar, rationeel, liefde voortbrengend doel. Het wereldplan vormt voor de ontwikkelde geestesonderzoeker de uiterste en hoogste garantie waarop de identiteit van een wereldbeschouwing als zijnde de waarheid of werkelijkheid kan berusten en waardoor van iedere wereldbeschouwing die daarvan afwijkt, bewezen kan worden dat deze min of meer vals is.

Waarom mijn missie alleen maar licht kan zijn en worden

Wie mijn werk niet op die manier kunnen bestuderen en wie het daarom niet de genoemde garantie kan bieden, wil ik aanraden om te kijken of ik in mijn werk op enigerlei wijze de duisternis gestimuleerd heb, en of mijn grote kosmische analyses niet altijd onpartijdig alleen de bronnen van lijden en de bronnen van geluk tonen. Kijk of deze bronnen niet in overeenstemming zijn met de kern van wat er in de bijbel en in de werken van andere grote godsdiensten staat. U zult dan een wonderbaarlijk mooie overeenstemming in de principes vinden. Als daar nog bij komt dat ik niemand in enige op mij of mijn werk gebaseerde sekte, vereniging of geloofsbelijdenis wil inkapselen, maar dat ik ervoor strijd dat het individu zijn volledige vrijheid kan behouden om te onderzoeken, om het licht te zoeken en te vinden op alle gebieden waar licht te vinden is, om daardoor helder te leren denken en helder te ervaren, dan is mijn werk of missie alleen maar licht, en kan het alleen maar licht zijn of alleen maar licht worden.

Dit artikel is met de titel 'Omkring mine kosmische analyser' voor het eerst verschenen in de Deense Kosmos in 1952, nr. 2,3 en 4. In 1952 uitgegeven in boekje nr. 7 en in 1953 in boekje nr. 12.

Martinus

De hogere mens

De hogere mens bemoedigt
de anderen, om de goede
eigenschappen in hun natuur tot
ontplooiing te brengen en niet hun
slechte neigingen.

De gewone mens doet juist het
omgekeerde.

De hogere mens neemt deel maar
verlaagt zich niet.

De gewone mens verlaagt zich en
neemt niet deel.

De hogere mens is zelfbewust maar
niet hoogmoedig.

De gewone mens is hoogmoedig
maar niet zelfbewust.

De hogere mens eist alles van
zichzelf, de gewone mens eist alles
van anderen

Confucius

Gewetensvol

Een heilige te ontmoeten,
verwacht ik niet. Al zou ik
maar één wijs en goed mens
tegenkomen, dan was ik
tevreden.

Een geheel rechtschapen
mens te ontmoeten,
verwacht ik niet. Al zou ik
maar één gewetensvol mens
tegenkomen, dan was ik
tevreden.

Maar in de omstandigheden,
waarin de mensen zich
aanmatigen te bezitten,
wat zij in werkelijkheid niet
bezitten, waarin zij volheid
voorgeven terwijl zij in
werkelijkheid leeg zijn,
waarin zij doen alsof zij in
overvloed leven terwijl zij
feitelijk gebrek lijden,
in zulke omstandigheden is
het moeilijk gewetensvol te
zijn.

Confucius

Kerstmis 1970

We zijn de winterzonnewende gepasseerd. De aarde heeft haar baan om de zon weer afgerond. We hebben de ‘hele uren’ van tijd en ruimte: lente, zomer, herfst en winter weer meegemaakt en voelen nu dat bij ons op de noordelijke breedtegraden de winter voor de deur staat. Het noordelijk halfrond heeft zich al een tijdje geleden van het culminerende licht en de culminerende warmte van de zon afgewend. De najaarsstormen hebben over stad en land, over bos en weide geraasd. Het overvloedige groene loof heeft met stralende gouden kleuren afscheid genomen van de wereld, en de bladeren zijn door de wind verspreid en in de eeuwige structuur van de kringloop begraven. Ook de bloemenweelde van de velden heeft stil haar laatste adem uitgeblazen en haar kleurenpracht aan de kosmische sferen van diezelfde kringloop verloren. Zij zal door de wedergeboorte van het leven in de zonbeschenen streken tijdens een nieuwe zomer opnieuw gaan lichten en stralen voor een mensheid die nog door de inktzwarte schaduwen van oorlog en lijden gemarteld wordt, maar die door de kracht van Gods geest op reis is, weg van het dodelijke ijs en de dodelijke kou van een kosmische winter.

Gods geest zweeft nog steeds over de wateren, en de boom der kennis hangt nog steeds vol met de vruchten van de wijsheid. Daardoor voert het eten van deze vruchten de mensen vast en zeker naar de allerhoogste lichtregionen van het leven, waar de bewoners liefdeszonnen zijn voor hun naaste en Gods heilige geest de dagelijkse mentaliteit en het dagelijkse gedrag van deze wezens is. Dit hoge goddelijke resultaat is het doel van Gods schepping met iedere onvolmaakte mens en beslist ook met alle andere bestaande onvolmaakte wezens, zowel in de microkosmos en macrokosmos als in de tussenkosmos.

De aardse mensheid is dus aan de beurt om het laatste tijdperk van dit grote goddelijke scheppingsproces binnen te treden.

Christus, beeld van B. Thorvaldsen

Door het lange, duizendjarige eten van de bittere vruchten van de boom der kennis, waarvan de reacties oorlog, slavernij, marteling, materialisme, goddeloosheid, verdriet en nood en het steeds doorgaan van haar hierdoor veroorzaakte duistere karma zijn, begint de mensheid rijp te worden om de beloofde voortzetting van het eeuwige licht van de ster van Bethlehem: “de Trooster, de Heilige Geest” – die hetzelfde is als kosmische wetenschap, dat wil zeggen de verklaring van ‘de waarheid, de weg en het leven’ of de oplossing van het levensmysterie – te begrijpen. De eeuwige waarheden van deze wetenschap uit de mond van de wereldverlosser weerklonken over de bergen van Galilea, over de heilige stad en van het kruis op Golgotha, en vibreren nu onder de naam ‘christendom’ als de godsdienst van

de liefde over de gehele wereld. Niettemin moest de mensheid nog tweeduizend jaar in de duisternis van het bloedige tijdperk van het heidendom leven. Maar het licht van de ster doofde niet uit, integendeel. Naarmate de individuele mens door het karma van de duisternis in zijn eigen keten van aardelevens genoeg van oorlog en haat kreeg, werd het licht van de ster in zijn eigen innerlijk als een talent voor liefde ontstoken. Deze liefde is allang in het gedrag van vele mensen zichtbaar geworden en heeft voor het degenereren en verdwijnen van veel dodelijke tradities van het heidendom gezorgd. Van de prille humaniteit en naastenliefde van een nieuwe wereldbeschaving worden de geboorteweëën zichtbaar in de vorm van het enorme verval en de enorme degeneratie en ontbinding van de oude beschaving; en ook in een nieuw wereldtijdperk, in een ‘derde testament’, waarin het heidendom, en het bijgeloof en de dwaling van het christendom van de twee verouderde bijbelse testamenten zullen verdwijnen en in het hoofd en het hart van de mensen zullen oplossen zoals de klamme mistflarden van de nacht voor de stralenpracht, het licht en de warmte van de opkomende ochtendzou verdwijnen. Het licht van de ster van Bethlehem zal mettertijd in zuivere vorm uit de mentaliteit en de ogen van iedereen fonkelen, stralen en verwarmen, en via de handen van iedereen liefkozen. Dan zal de mens naar Gods beeld de continenten van de aarde bevolken en haar oceanen en het luchtruim beheersen. Dan zal de aarde een liefdesplaneet zijn, een Koninkrijk der hemelen in het eeuwige heelal.

Onze missie en Zaak draagt bij aan Gods schepping van de mens naar zijn beeld, als zijn gelijkenis. Ik voel daarom een zeer sterke drang om met deze liefdevolle kerst- en nieuwjaarsgroet mijn diepste en warmste dank aan onze trouwe vrienden en medewerkers van heinde en verre tot uitdrukking te brengen voor de erg liefdevolle hulp en steun, die u het afgelopen jaar op zoveel manieren aan mijn missie geschonken hebt. Deze dank

betreft vooral de financiële steun die de Zaak ontvangen heeft, deels via het cultuurfonds en deels anderszins. Zonder uw liefdevolle begrip en steun zouden onze missie en Zaak stagneren of onmogelijk succesvol kunnen zijn. Mijn hartelijke dank geldt natuurlijk ook voor de verschillende onmisbare soorten manuele hulp die de Zaak geboden is. Ook wil ik hier een warm dankwoord uitspreken voor alle liefdevolle en inspirerende brieven en groeten, die ik in de loop van het jaar van u ontvangen heb. Bovendien staat uw liefdevolle aandacht voor mij en mijn Zaak naar aanleiding van mijn tachtigjarige verjaardag heel levendig en dankbaar in mijn herinnering. Hiermee tevens een welgemeende warme en hartelijke dank aan het door professor Hanemann opgericht “M-fonds” dat mijn Zaak ook met een aanzienlijk bedrag (Dkr. 15.000,-) gesteund heeft.

Ik voel hier ook de drang om de trouwe vrienden van mijn missie en Zaak op IJsland warm en hartelijk te bedanken voor de buitengewoon grote bijdrage die zij leveren aan de verbreiding aldaar, en voor hun omvangrijke vertaalwerkzaamheden en het uitgeven van onze boeken in hun wondermooie land. Dezelfde dank geldt al onze goede vrienden in Zweden, Noorwegen, Duitsland, Engeland, Nederland, Amerika, Canada, India, Ceylon, Japan, Afrika, Polen, de Republiek Tsjechië en andere landen. Hoewel er in de genoemde landen nog geen grote studiegroepen gevormd zijn, verbreiden onze geïnteresseerde vrienden in deze gebieden de kennis over onze missie en Zaak en maken haar naam bekend in deze landen. Zij vormen een soort zaad, dat vast en zeker in de loop van de tijd de analyses van het eeuwige wereldbeeld en daarmee de absolute voortzetting van het ware, en van heidendom ontdane christendom over de gehele wereld tot bloei zal laten komen.

Martinus

De 'internationale weken' 2007
zullen plaatsvinden van:
zaterdag 28 juli tot zaterdag 11 augustus

COLOFON

Stichting Martinus Centrum

Secretariaat: Julianastraat 209
1382 XW Weesp

Telefoon: 0294 - 41 99 88
070 - 427 14 97

Postbank rek.nr.: 266 46 92

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Kamer van Koophandel 41154618

Copyright: Martinus Instituut
Kopenhagen Denemarken

Redactie: G. Oude Groen
W. Klusman
M.m.v. A. Stroobant

Weergave van tekst- en beeldmateriaal
uitsluitend na schriftelijke toestemming
van het Martinus Instituut.

Prijs: voor 4 nummers per jaar € 17.50
Informatiemateriaal wordt gratis
toegestuurd.